ชนิกานต์ สืบผาสุข : การทดสอบเชิงประจักษ์ระหว่างความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ความได้เปรียบในการแข่งขันและความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ: กรณีศึกษาผู้ประกอบการธุรกิจอาหารในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย (AN EMPIRICAL EXAMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN ENTREPRENEURIAL INTENTION, COMPETITIVE ADVANTAGE, AND BUSINESS SUCCESS: A CASE STUDY OF RESTAURANT ENTREPRENEURS IN THE NORTHEASTERN REGION OF THAILAND) อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ ดร.วรรณภา น่าบูรณะ, 249 หน้า.

คำสำคัญ: ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ/ความได้เปรียบในการแข่งขัน/ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อทดสอบอิทธิพลของความพร้อมของทรัพยากร ประสบการณ์การเรียนรู้ การเติบโตของเทคโนโลยีและการสนับสนุนของรัฐบาลที่มีต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ 2) เพื่อทดสอบอิทธิพลของความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการที่มีต่อการตอบสนองของตลาด ความได้เปรียบในการแข่งขันและความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ 3) เพื่อทดสอบอิทธิพลของการตอบสนองของตลาดที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจและความได้เปรียบในการแข่งขัน 4) เพื่อทดสอบอิทธิพลของความได้เปรียบในการแข่งขันที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ 5) เพื่อทดสอบอิทธิพลของความเป็นตัวแปรกำกับของการสร้างคุณค่าร่วมกันที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ การตอบสนองของตลาด ความได้เปรียบในการแข่งขันกับความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ และ 6) เพื่อทดสอบอิทธิพลทางอ้อมของความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการที่มีต่อความสำเร็จใจการดำเนินธุรกิจ ผ่านการตอบสนองของตลาดและความได้เปรียบในการแข่งขันเป็นตัวแปรคั่นกลาง การวิจัยนี้ดำเนินการเก็บรวบรวมโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจร้านอาหาร ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 400 ตัวอย่าง การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการโดยการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้าง

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพร้อมของทรัพยากร ประสบการณ์การเรียนรู้และการเติบโตของเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ในทางตรงกันข้าม การสนับสนุนของรัฐบาลไม่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจการเป็นผู้ประกอบการ 2) ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อการตอบสนองของตลาด ความได้เปรียบในการแข่งขันและความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ 3) การตอบสนองของตลาดมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันและความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ 4) ความได้เปรียบในการแข่งขันมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ 5) การสร้างคุณค่าร่วมกันไม่เป็นตัวแปรกำกับความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

การตอบสนองของตลาด ความได้เปรียบในการแข่งขันและความสำเร็จในการดำนินธุรกิจ ในขณะที่ความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการและความสำเร็จในการดำเนินธุริจ การสร้างคุณค่าร่วมมีอิทธิพลในฐานะตัวแปรกำกับ 6) ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ โดยมีตัวแปรการตอบสนองของตลาดและความได้เปรียบในการแข่งขันเป็นตัวแปรคั่นกลาง จากการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างที่สำคัญในการขับเคลื่อนผลสำเร็จของธุรกิจ โดยเน้นย้ำว่าเพียงความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการนั้นไม่เพียงพอ แต่จำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ผ่านการตอบสนองต่อตลาดและการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ควบคู่ไปกับการบูรณาการแนวคิดการสร้างคุณค่าร่วมกันเพื่อเสริมสร้างความสำเร็จของธุรกิจให้มีความแข็งแกร่งและยั่งยืนยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ
ปีการศึกษา 2568

ลายมือชื่อนักศึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

CHANIKAN SUPASUK : AN EMPIRICAL EXAMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN ENTREPRENEURIAL INTENTION, COMPETITIVE ADVANTAGE, AND BUSINESS SUCCESS: A CASE STUDY OF RESTAURANT ENTREPRENEURS IN THE NORTHEASTERN REGION OF THAILAND. THESIS ADVISOR : WANNAPA NABURANA, Ph.D., 249 PP.

Keywords: Entrepreneurial Intention/Competitive Advantage/Business Success

This research aimed to: (1) examine the influence of resource readiness, learning experience, technological growth, and government support on entrepreneurial intention; (2) investigate the influence of entrepreneurial intention on market responsiveness, competitive advantage, and business performance; (3) determine the influence of market responsiveness on business performance and competitive advantage; (4) examine the influence of competitive advantage on business performance; (5) assess the moderating effect of shared value creation on the relationships among entrepreneurial intention, market responsiveness, competitive advantage, and business performance; and (6) investigate the indirect influence of entrepreneurial intention on business performance through market responsiveness and competitive advantage as mediating variables. Data were collected using a questionnaire administered to 400 entrepreneurs operating small and medium-sized restaurant businesses in the Northeastern region of Thailand. The data were analyzed using structural equation modeling.

The research findings revealed that: (1) resource readiness, learning experience, and technological growth significantly influenced entrepreneurial intention, whereas government support did not; (2) entrepreneurial intention significantly influenced market responsiveness, competitive advantage, and business performance; (3) market responsiveness significantly influenced competitive advantage and business performance; (4) competitive advantage significantly influenced business performance; (5) shared value creation did not moderate the relationships among entrepreneurial intention, market responsiveness, competitive advantage, and business performance. However, it was found to moderate the relationship between entrepreneurial intention and business performance;

and (6) entrepreneurial intention had an indirect influence on business performance through market responsiveness and competitive advantage as mediating variables.

Overall, the findings highlight the importance of structural relationships that drive business success, emphasizing that entrepreneurial intention alone is insufficient. Strategic management through market responsiveness and the development of competitive advantage is essential, along with integrating the concept of shared value creation to enhance business performance, strengthen organizational capabilities, and promote long-term sustainability.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

School of Management Technology
Academic Year 2025

Student's Signature.....
Advisor's Signature.....